

מ ז כ י ר ו ת
כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן
ל י ו ב א ו י ט ש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi
770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

By the Grace of G-d
5th of Menachem-Av, 5734
Brooklyn, N. Y.

Prof. Jakob J. Petuchowski
Cincinnati, Ohio

Greeting and Blessing:

We were very suprised to learn from your letter of Erev Rosh Chodesh
Menachem-Av, that you have not as yet received the Rebbe's *ic. re*
reply to your original letter.

The Rebbe's letter to you was mailed some five weeks ago. In view of
the above, we are enclosing a copy of the Rebbe's original letter.

With best wishes,

Very truly yours,

[Handwritten Signature]
Secretary

Encl.

By the Grace of G-d
20th of Sivan, 5734
Brooklyn, N.Y.

Prof. J. J. Petuchowski
7836 Greenland Place
Cincinnati, O.

Sholom uBrochos

This is to acknowledge receipt of your letter of 16th of Sivan, in which you ask for a clarification of an "explanation" attributed to me.

Needless to say, I was surprised that you should have given any credence to the purported statement, especially since we had occasion to meet and talk some years ago. At any rate, the enclosed copy on the subject matter will surely clarify it.

Inasmuch as everything is by Hashgocho Protis, it occurred to me that the strange misunderstanding ought to serve an *other* useful purpose, namely, to give me an opportunity of writing to you on the topic that follows, which I should have done much sooner in any case. I trust you will accept my remarks in the spirit that they are offered.

Several prefatory remarks are in order.

First, every person with multiple demands on his attention, must, of course, have a set of priorities. However, it is well known that Pikuach Nefesh takes precedence over everything; even Pikuach Nefesh of a single individual, a fortiori Pikuach Nefesh of a "Rabbin."

Secondly, one of the most serious problems of our time - indeed, of all times, except that it has never been more acute than now - is the state of confusion and prevailing misconceptions regarding vital issues, to the extent of - to quote our Prophets - calling light - darkness, and darkness - light.

Thirdly - on the positive side - our young generation thirsts for a true way of life to a degree never surpassed, and is groping in dark alleys for lack of proper guidance.

Finally, there is the upheaval of the so-called holocaust which weighs so heavily in our present generation. The "final solution" projected by that unmentionable Yimach Shmo was a brutal one, aiming at physical destruction. But there

"also"

is a more subtle method which is ~~no less~~ destructive, namely, spiritual destruction through assimilation and inter-marriage, a sense of inferiority complex and a desire to ape the gentile, on the part of many Jewish circles.

All of the above is, of course, not new to you, but it leads up to the point I wish to make here.

I am aware of your influence in various circles. Even in areas where there are other good influences at work, no one has a right to withhold his share; how much more so in areas not accessible to others. I had therefore expected that a person of your standing would come out with a loud, urgent and persistent S.O.S. call to stem the tide of assimilation, in whatever form, and to help the lost souls to find their way to authentic Jewish values, and authentic Jewish experience, in the utmost measure. But if there have been such urgent S.O.S. calls, the echoes have escaped me.

The above is not to say that there is any question of your making good use of time and influence. But, as mentioned above, we are confronted with a massive problem of Pikuach Nefesh, which has top priority. Especially as it concerns young people, every one of whom will before long establish a home and family, and the future of that family will be largely determined by the amount of influence the young man and woman now receive.

I am, of course, not unaware of the arguments and realizations so frequently heard about the modern times, and the need for new approaches and adjustments, etc. But surely, in our more than tri-millennial history all sorts of new approaches have been experimented with, and they all failed. It is high time to revert to the time-honored and tested and proven way, which alone has enabled our people to survive for over 3000 years under the most adverse circumstances, and in the face of overwhelming odds, a tiny nation in a hostile world. This is the way of total commitment to Torah and Mitzvoth in the daily life.

On the basis of our personal acquaintance, I am certain that no further elaboration is needed. Undoubtedly, you have often reflected along the above lines. I am confident, therefore, that you will accept my remarks in the spirit of the saying of our Sages, "encourage the energetic," and your voice will ring out loud and clear for full commitment to Torah-true Yiddishkeit in the daily life, the authentic Torah from Sinai, free from dilution and compromise.

With esteem and blessing,

URGENT CALL FROM THE LUBAVITCHER REBBE שליט"א

The Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson, שליט"א, has initiated a massive "MITZVAH CAMPAIGN" in connection with the situation for Jews in the world today, and especially in the Holy Land. The Rebbe pointed out that the Mitzvos emphasized in this campaign have, in addition to the essential feature common to all precepts, the particular characteristic of strengthening protection and security for the Jewish people in general, especially where it is needed most. The protective effect brought about by the performance of these Mitzvos goes to the extent that it negates, not only the enemy's action, but also their evil intentions, and ultimately transforms the enemy into a friend.

He explained that his intention was not to suggest that the recent tragedies of Kiryat Shemona, Maalot, Shamir, and Nahariya, occurred because of a lacking in the Mitzvos. Rather, it was analogous to the essential army rule of wearing a helmet to protect against enemy fire. If someone were to take away the helmet (or to prevent a soldier from wearing it), and (after even a long interval) the enemy were to fire and wound, etc., the soldier, it is obvious that the cause of the wounding, etc., was the enemy fire. But, had the soldier been wearing his helmet, he would not have been wounded, since the helmet would have shielded him. Therefore, the one who deprives the soldier of his helmet must also be accountable for the wounding, etc., because he hampered the soldier's protection.

The same applies in our case. There are causes to these tragedies. As Maimonides says (Laws of Fasting 1, 3) "G-d forbid to say that this was natural law or coincidental."

Similarly, in connection with the following Mitzvah Campaigns. Certainly it is not possible to say, G-d forbid, that the deficiency in these Mitzvah Campaigns caused the tragedies. But by the fulfillment of these Mitzvos, besides the major point that one should fulfill them because they are the Mitzvos of G-d, they also guard, shield and save the Jewish people from the enemies who surround them.

It is forbidden, G-d forbid, to treat lightly or abuse these Mitzvah Campaigns because one would thus deny the shielding and protection of the Jewish people, G-d forbid. (And even though G-d will surely guard the Jewish people, and "The Guardian of Israel neither slumbers nor sleeps," nevertheless, in military strategy it is important to wear the helmet—and according to our Torah this is a "life saving matter.")

TORAH STUDY

Every Jew should have a designated time each day for Torah study, each individual according to his capacity and time available, during which time he should be completely absorbed in his study of Torah, and all unrelated matters removed from his mind. The Talmud tells us: "Torah shields and saves."

TEFILLIN

Every man and boy over thirteen years of age should don Tefillin (phylacteries) every weekday. Our Rabbis explain that the verse: "And the nations of the world shall see the Name of G-d is called upon you and they will fear you, refers to Tefillin (of the head) — meaning that the fulfillment of the

Mitzvah of Tefillin instills awe and fear into the hostile nations of the world, so that they will fear to harm the Jewish people.

MEZUZAH

Every Jewish home should make sure to have Mezuzos affixed to the doorposts. Those that already have Mezuzos affixed should have them checked (inspected) by a pious scribe to make sure they are made of parchment and are hand written and in no need of repair. The Divine Name SHA-DAI, on the outside of the Mezuzah, is an acrostic of the Hebrew words which mean "Guardian of the Doorways of Israel." According to the Zohar, the verse: "The L-rd will guard your going out and coming in, now and forevermore" refers to the Mezuzah, which means that a Mezuzah guards the Jew both at home and outside until he returns.

CHARITY

To encourage Jews to give Tzedakah (charity), and that every Jewish home have a charity box (pushka). The box should be placed in a conspicuous place so that one can readily perform the Mitzvah and also be reminded of the Mitzvah of charity. Our Rabbis tell us that, since the Mitzvah of Tzedakah helps sustain the lives of the poor and needy, G-d rewards in kind, and it stands the giver of Tzedakah and his family in good stead, when their own lives might be in danger. The Tzedakah-pushka is a reminder of this great Zechus and of the protection it brings.

TORAH BOOKS

Every Jewish home should have sacred books—at least a Chumosh (Bible), Tehillim (Psalms), and a Siddur (Prayer Book). This also increases the protection of the home and the people in it. The books of Torah also remind the Jew of what is written in them . . . that the Torah and Mitzvos are "Our life and length of our days."

All the aforementioned matters protect not only the Jew who fulfills these Mitzvos, but also all the Jews wherever they are—even those who have not yet fulfilled the Mitzvos. Although the fulfillment of a Mitzvah by one individual does not absolve another, and every effort should be made to see that a second Jew also fulfill them, still the fulfillment of these Mitzvos by each individual elicits a protection for the whole of the Jewish community for we are all interdependent—"All of Israel are brothers and we all have one Father." So does Maimonides give the *Halachic* ruling: "Everyone should consider himself all year round as exactly balanced between merit and otherwise . . . and so should he consider the whole world. When he does one Mitzvah, he then weighs himself and the whole world to the state of merit, and he causes himself and the whole world to have salvation and redemption."

Anyone that needs assistance or more information or would like to contribute toward these vital efforts, please contact.

MITZVAH CAMPAIGN HEADQUARTERS

LUBAVITCH YOUTH ORGANIZATION

770 Eastern Parkway, Brooklyn, N. Y. 11213

778-4270-1

778-4258

773-8652

כפ"ד. קטע משיחת ש"פ במדבר, ה'תשל"ד.

. . . בכלל — ובפרט בקשר להמצב באה"ק ת"ו צריכים כעת להשתדל בכל עוז לבטל את הגזירה האיומה ד"מיהו יהודי". וגם לחזק את כל המבצעים דלקמן; נוסף על העיקר שהמדובר בקיום מצוות כלליות של הקב"ה — הרי לכאנ"א מהן — כמבואר בתוה"ק תורת חיים (הוראה בחיים) — סגולה מיוחדת בתור שמירה והגנה.

ואין הכוונה אשר בגלל הגזירה ד"מיהו יהודי" או בגלל החסרון במצוות דמבצעים אלו באו המאורעות כו' ל"ע ול"ע, כ"א שזהו עד"מ כפי שנהוג בצבא ענין עיקרי — שכשהולכים אנשי הצבא לחזית לובשים כובע של מתכת (העלמעט) בראשם לחגן עליהם מחצי (בולעט"ס) האויבים; הנה באם בא אחד ולקח את הכובע מהאיש צבא (או לא הניח לו ללבוש הכובע) ולאחר זמן ואפילו זמן רב ירה האויב "בולעט" וכיוון בראשו של החיל ופצעו או כו' — פשוט שהסיבה לפציעתו או כו' של האיש צבא היא — יריית האויב, אבל באם האיש צבא הי' לו "העלמעט" על ראשו, לא הי' נפצע, לפי שהכובע הי' מגין עליו. ולכן: זה שהוא מונע מהאיש צבא לבישת הכובע מתכת, גם הוא נאשם בפציעתו או כו' של האיש צבא — על שמנע את הגנתו של האיש צבא.

וכן הוא בנדו"ד, שישנן סיבות להמאורעות שאירעו ובל' הרמב"ם: ח"ו לומר שזהו מצד "מנהג העולם (או) נקרה נקרית" — ובודאי ובודאי שהמחבלים מושחתים ושונאי ישראל וכו' — וטופס כפרעה וחילו וכו', אלא שמכיון שכניסת המחבלים לערי אה"ק היתה ע"י חסרון בשלימות המחיצות דהגבולים ועשו בהן פרוצות וכו', ועד"ז ברוחניות, הגזירה ד"מיהו יהודי" הורסת את המחיצות שבין ישראל לעמים [ועד שעפ"י החוק ד"מיהו יהודי", באם מחבלים אלו היו באים בגלוי דרך לוד (עם תעודה איזו שתהי') ודורשים שירשמו אותם כ"יהודים", עפ"י חוק אומלל ואיום זה היו ממלאים דרישתם זו], באם לא היתה גזירה זו היתה המחיצה חזקה (ברוחניות) בין ישראל לעמים, הרי מחיצה זו היתה מחזקת גם את המחיצה בגשמיות. ולכן, גם לגזירה הנ"ל יש חלק גדול בהמאורעות. וכמובן ממשל הנ"ל, שבוה שקרה להאיש צבא נאשם (נוסף על העיקר זה שירה החצים) גם זה שמנע את הגנתו של האיש צבא ע"י שלקח ממנו את הכובע מתכת.

ועד"ו הוא גם בנוגע להמבצעים של המצוות דלקמן: אשר ודאי שאין שייך לומר ח"ו שהחסרון במבצעים אלו הוא שגרם להמאורעות, אלא שקיומם של מצוות אלו — נוסף על העיקר שצריך לקיימם להיותם מצותיו של הקב"ה — הם גם שומרים ומגינים ומצילים את בני מהאויבים שמסביבם. ואסור ח"ו וח"ו להקל ולזלזל במבצעים אלו, כי עי"ז מונעים ח"ו את הגנתם ושמירתם של בני שליט"א (ואף שבודאי ישמור הקב"ה את בני ולא ינום ולא יישן שומר ישראל — הרי הסדר בתכסיסי הגנה ומלחמה הוא שלובשים "כובע מתכת" — וע"פ תוה"ק זהו פקו"נ) וכו'.

המבצעים הם:

מבצע תפילין, שעל תפילין (של ראש) דרשו רז"ל: מש"נ, וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, והיינו שע"י קיום מצוות תפילין נוסף מורא ופחד על אומות העולם שיראו מבני ישראל.

(1) ה"ל תעניות פ"א ה"ג

(2) להעיר מ"חזקאל (כג, כד): צינה ומגן וקובע.

(3) ברכות ו, א. וש"נ.

מבצע תורה, שכל או"א מבני ישראל ילמד תורה, ככל האפשרי, ועכ"פ רגעים אחדים בכל יום, ו"תורה כו' מגנא ומצלא"י, ומכיון ש"אין שכחה לפני כסא כבודך", היינו שבהבחי' שלמעלה מהכסא אין שייך שכחה י, הרי אפילו זה ששכחן הוא — תורתו שלמד קיימת היא לפני כסה"כ, ומה טוב שישתדלו לפעול שכאו"א ידע דברי תורה גם בע"פ שיוכרם תמיד, שאז, דברי תורה אלו חקוקים תמיד בזכרונו, וכמבואר בלקו"ת ד"ה והדרת.

מבצע מזוזה, שמצות מזוזה שומרת היא לא רק על הבית (שבו נקבעה המזוזה), וכהר"ת של השם הנכתב על המזוזה: ש"די — שומר דלתות ישראל י, אלא גם על האנשים היוצאים מהבית, שהמזוזה שומרת עליהם בצאתם מן הבית ובבואם, וכמבואר בזהר י בנוגע למצות מזוזה שעז"נ "הוי' ישמר צאתך ובואך (והשמירה היא) מעתה ועד עולם", היינו שהיא פועלת שהאדם יהי נשמר ע"י הקב"ה בצאתו ובבואו עד עולם.

מבצע צדקה, לעורר על נתינת צדקה, וכן — כמו שדובר כבר כמה פעמים — השתדלות שבכל בית יהודי תהי' קופטא של צדקה שזה מוכיר זכות המצוה י ומעורר לנתינת צדקה, שצדקה היא שמירה, וכמו שאמרו חז"ל י: אמר הקב"ה נפשו של עני היתה מפרכסת לצאת מן הרעב ונתת לו פרנסה והחיית אותו, חייך שאני מחזיר לך נפש תחת נפש, למחר בנך אי בתך באין לידי כו' אזכור אני להם את המצוה שעשית עם העני ומציל אני אותם כו'.

מבצע ספרים, להשתדל שבכל בית יהי' ספרי קודש (עכ"פ חומש, תהלים, סידור תפלה וכו'), שגם זה מוסיף בשמירת הבית ואנשיו.

כל ענינים הנ"ל פועלים השמירה לא רק של יהודי זה שמקיים את המצות הנ"ל, אלא גם לכל ישראל בכל מקום שהם, גם אלו שעדיין לא קיימו את המצות [אף שבודאי קיום המצות של האחד אינו פוטר את השני, ומחייבים להשתדל שגם השני יקיימם] — כי הרי כל ישראל ערבים זב"ז י ובפרט שכל ישראל אחים הם ואב אחד לכולנה י, לכן קיום מצות הנ"ל של כל יחיד פועל שמירה עבור כל בני ישראל, ובמיוחד ע"פ פס"ד הרמב"ם יי ש"צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה כאילו חציו זכאי וחציו כו' וכן כל העולם יי חציו זכאי וחציו כו' עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה כו'.

(4) סוטה כא, א.

(5) ראה הל' ת"ת לאדה"ו פ"ב, ה"י.

(5*) סידור האריו"ל (כחנת מזוזה). משנת חסידים מס' מזוזה פ"ג מ"ט, ובכל

בו הל' מזוזה: שומר דירות ישראל.

ולהעיר אשר דלת — הוא לשון תורה משא"כ דירה שלא מצאתי בתנ"ך (אף

ששניהם תנאי הם כמצות מזוזה). וראה ג"כ אוה"ת ד"ה מזוזה מימין (שכח, א ואילך)

ביאור תיבת "דלת" בשייכות למזוזה.

(6) ח"ג רסג, ב.

(7) ראה יומא רס"ג: עד חברון.

(8) תנחומא משפטים טו.

(9) שבועות לט, א. וש"ג.

(10) ראה תניא פרק לב.

(11) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(12) צע"ג שלא כתב גם כאן "כולו", ובפרט שמסיים "כל העולם כולו".

— ומדפוס "ספר שלפני רנב" מובא שנדפס "כולו".